

ماشه‌ی جمهوری اسلامی در مقابل مکانیسم ماشه اروپا چیست؟! چرا تاکنون سیاست رسمی جمهوری اسلامی اعلام نشده است؟

ماشه در برابر ماشه!

همانطور که کشورهای مزبور تهدید می‌کنند، جمهوری اسلامی ایران هم باید از مکانیسم‌های مشابه استفاده کند؛ یکی از این موارد عملی سازی تصویب طرح سه فوریتی خروج از ان بی تی در صورت فعال سازی مکانیسم ماشه است. اینکه چرا هنوز تبعات اجرای مکانیسم ماشه هنوز به صورت رسمی اعلام نشده است، خود پرسشی بسیار جدی برای افکار عمومی کشور بوده و بنظر می‌رسد یکی از عوامل بی‌ثباتی سیاسی و اقتصادی کشور قلمداد می‌شود

WHAT HAPPENS IF IRAN LEAVES THE NUCLEAR NON-PROLIFERATION TREATY?

ماشه‌ی جمهوری اسلامی در مقابل مکانیسم ماشه اروپا چیست؟! چرا تاکنون سیاست رسمی جمهوری اسلامی اعلام نشده است؟

ماشه در برابر ماشه!

همانطور که کشورهای مزبور تهدید می‌کنند، جمهوری اسلامی ایران هم باید از مکانیسم‌های مشابه استفاده کند؛ یکی از این موارد عملی سازی تصویب طرح سه فوریتی خروج از ان بی تی در صورت فعال سازی مکانیسم ماشه است. اینکه چرا هنوز تبعات اجرای مکانیسم ماشه هنوز به صورت رسمی اعلام نشده است، خود پرسشی بسیار جدی برای افکار عمومی کشور بوده و بنظر می‌رسد یکی از عوامل بی‌ثباتی سیاسی و اقتصادی کشور قلمداد می‌شود

با تهدید عملی جمهوری اسلامی ایران همراه شود و سیاستمداران کشور نسبت به هزینه‌دار بودن و پیامدهای این تصمیم اروپا به طور عملی وارد میدان شوند. همانطور که کشورهای مزبور تهدید می‌کنند، جمهوری اسلامی ایران هم باید از مکانیسم‌های مشابه استفاده کند؛ یکی از این موارد عملی سازی تصویب طرح سه فوریتی خروج از ان بی تی در صورت فعال سازی مکانیسم ماشه است. در این صورت حداقل این موضوع باعث می‌شود توازن روانی در کشور و دنیا ایجاد شود که افکار عمومی در دنیا در جریان قرار بگیرند که فعال سازی غیرقانونی مکانیسم ماشه دارای تبعات بزرگ برای طرف مقابل خواهد بود و ممکن است با قدرت بازدارندگی مناسبی روبرو شود. اینکه چرا هنوز تبعات اجرای مکانیسم ماشه هنوز به صورت رسمی اعلام نشده است، خود پرسشی بسیار جدی برای افکار عمومی کشور بوده و بنظر می‌رسد یکی از عوامل بی‌ثباتی سیاسی و اقتصادی کشور قلمداد می‌شود

«حالا بگذار ببینیم چه می‌شود!» این جمله‌ی آشنای این روزهای مردم است؛ بعد از جنگ ۱۲ روزه و تهدید به حمله مجدد توسط اسرائیل و نیز تهدید فعال سازی مکانیسم ماشه، کشور بویژه در حوزه اقتصادی دچار سردرگمی شده و مسئولان هنوز در جهت ایجاد ثبات در کسب و کارهای اقتصادی چاره نیاندیشیده‌اند. از طرفی تهدیدهای مختلف آمریکا و اسرائیل و اروپا، پاسخ محکمی از سوی سیاستمداران ایرانی دریافت نمی‌کند و این موضوع دلیل دیگری بر تردید مردم بر توانایی ناتوانی کشور در حراست کامل کلامی و عملی از کبان سیاسی، اقتصادی کشور شده و با اینکه اخبار مثبتی از نیروهای نظامی کشور در ترمیم و بازسازی و تقویت شنیده می‌شود اما در عرصه دیپلماسی سیاسی و اقتصادی کشور در انفعال کامل به سر می‌برد. این موضوع بویژه در حوزه تهدید به فعال سازی مکانیسم ماشه نمود بارزی دارد؛ لازم است تهدید عملی اتحادیه اروپا و سه کشور انگلیس، فرانسه و آلمان برای فعال سازی این مکانیسم مطابق برجام

برقی کردن راه‌آهن تهران - مشهد روی میز ایران و چین

در سال ۱۳۹۳ واگذاری پروژه به قرارگاه خاتم الاوصیا انجام شد. در سال ۱۳۹۵ قراردادی به صورت EPC-f با کنسرسیوم متشکل از یک شرکت ایرانی و یک شرکت چین شامل مجموعه‌ای از اقدامات مرتبط با تأمین مالی، طراحی، تأمین و ساخت منعقد شد و در سال ۱۳۹۶ امضای تفاهم نامه تأمین مالی طرح از محل منابع دولتی چین در حضور روسای جمهور دو کشور صورت گرفت و قرارداد جدیدی با شرکت چینی با تغییر منابع مالی طرح منعقد و در سال‌های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۳ نیز امضای تفاهم‌نامه برای اجرای فاز نخست انجام شد. براساس پیش‌بینی‌ها با برقی سازی این قطار، سرعت قطار برقی ۲۰۰ کیلومتر در ساعت خواهد بود که زمان سیر را میان دو شهر تهران و مشهد به شش ساعت کاهش می‌دهد. این قطار سالانه ظرفیت جابه‌جایی ۲۰ میلیون مسافر را دارد و همچنین در بخش باری نیز می‌تواند پنج میلیون تن بار در کوتاه مدت و ۱۰ میلیون تن بار در بلند مدت جابه‌جا کند. در این میان روز گذشته مدیرعامل راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران اعلام کرد که یکی از موانع اصلی اجرای این پروژه، اصلاح مصوبه شورای اقتصاد است که حدود ۲۰ روز قبل اصلاحیه آن انجام شد. اکنون رایزنی‌ها برای نهایی شدن این تفاهم‌نامه و قرارداد بین ایران و چین جاری است و امیدواریم در کوتاه‌ترین زمان ممکن مسائل مالی و فاینانس آن حل و فصل و عملیات اجرایی آغاز شود.

برقی کردن راه‌آهن تهران - مشهد که از ۱۴ سال پیش در مجلس تصویب شده، هنوز به مرحله اجرا نرسیده و موانعی پیش رو دارد که به گفته مدیرعامل راه‌آهن جمهوری اسلامی ایران، رایزنی‌ها برای نهایی شدن قرارداد بین ایران و چین برای اجرای این پروژه در حال انجام است و در صورت نهایی شدن فاینانس آن حل و فصل و عملیات اجرایی آغاز می‌شود.

پروژه برقی سازی راه‌آهن تهران - مشهد یکی از طرح‌های مهم و قدیمی کشور است که از سال ۱۳۵۴ کلید خورده و در سال ۱۳۸۷ هم در قالب قانون توسعه حمل و نقل عمومی به تصویب مجلس رسید. از اهداف پروژه برقی سازی می‌توان به پاسخگویی به تقاضای سفر در مسیر تهران - مشهد و بالعکس، به عنوان یکی از پرتراکم‌ترین مسیرها، کاهش زمان سیر، جابه‌جایی مسافران بیشتر در زمان کمتر، صرفه‌جویی در مصرف سوخت و کاهش آلایندگی اشاره کرد. این پروژه در این سال‌ها با فراز نشیب‌های فراوانی مواجه شده و با وجود مناقصات و تفاهم‌نامه‌های منعقد شده با برخی شرکت‌های خارجی اما بنابر دلایل مختلف، پروژه به مرحله اجرا نرسیده است. آن طور که برخی مسئولان استان خراسان رضوی اعلام کرده‌اند در سال ۱۳۸۷ تصویب طرح برقی سازی راه‌آهن تهران - مشهد صورت گرفت. این طرح در سال ۱۳۸۹ برنده مناقصه مشخص شد. در سال ۱۳۹۰ تجدید مناقصه به واسطه ورود سازمان بازرسی کشور برگزار شد و

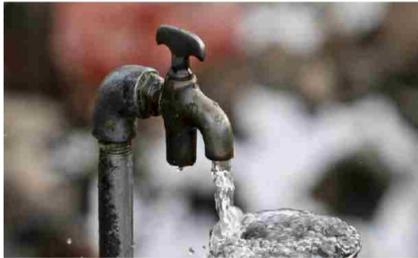
واقعیت بازار گوشت؛ ثباتی در کار نیست

با وجود ادعای فعالان صنفی درباره ثبات نسبی قیمت گوشت، بررسی‌های میدانی نشان می‌دهد که قیمت‌ها همچنان روند صعودی دارند و مدیرعامل اتحادیه سراسری تعاونی‌های کشاورزی، کمبود نهاده‌های دامی و برخی سیاست‌های ناکارآمد را عوامل اصلی گرانی عنوان کرد.

آنچه که در این روزها دوباره جریان ساز شده قیمت گوشت قرمز است که روند صعودی یافته و این درحالیست که فعالان صنفی این حوزه از ثبات نسبی قیمت گوشت خبر می‌دهند؛ اما قیمت این محصول مجدداً افزایشی بوده است. بر اساس بررسی‌های میدانی، هر کیلو گوشت بره گوسفندی ۷۹۵ هزار تومان، راسته گوسفندی ۵۸۰ هزار تومان، ران گوسفند یک میلیون و ۶۰ هزار تومان، گوشت چرخ کرده گوساله ۵۲۵ هزار تومان، گوشت ران گوساله ۸۹۰ هزار تومان، راسته گوسفندی با استخوان ۷۲۵ هزار تومان، گوشت قلوه‌گاه گوسفند ۴۶۵ هزار تومان، گوشت گوساله سردست ۸۹۵ هزار تومان، راسته گوسفند مغز شده بی استخوان یک میلیون و ۱۰۰ هزار تومان به فروش می‌رسد. مردم نیز در این میان برخی هنوز در تلاش هستند تا پروتئین مورد نیاز خود را به میزان کمتر از گذشته از طریق گوشت قرمز تأمین کنند و برخی دیگر نیز قدرت خرید ندارند و کم رونقی بازار این محصول نشان از کاهش قدرت خرید مردم دارد. اینکه حذف این محصول از سفره غذایی مردم چه آسیب‌هایی برای سلامت مردم به همراه دارد، بخش مهم ماجرا است که بارها در رسانه‌های مختلف به آن پرداخته شده؛ اما حالا بعد از فرهنگسازی برای جامعه که باید این محصول به میزان لازم برای تأمین پروتئین مصرف شود در مرحله‌ای قرار داریم که نمی‌توانند آن را خریداری و مصرف کنند که در ادامه این مطلب به دلیل افزایش قیمت این روزهای گوشت قرمز پرداخته شده است. مجتبی عالی - مدیرعامل اتحادیه سراسری تعاونی‌های کشاورزی دامداران ایران درباره دلایل افزایش قیمت گوشت اظهار کرد: در شرایطی که طی هفته‌های گذشته از افزایش عرضه دام سخن گفته می‌شد، واقعیت بازار نشان می‌دهد مشکل اصلی در بخش نهاده‌هاست. دولت نهاده‌های دامی را به صورت قطره‌چکانی تأمین می‌کند و همین امر باعث شده دامداران برای جبران هزینه‌ها

و تأمین نیاز فوری، دام‌های مولد خود را زودتر از موعد کشتار کنند. وی افزود: در حال حاضر، جو و ذرتی که باید در سامانه بازارگاه با نرخ ۱۱ هزار و ۳۰۰ تومان عرضه شود، یا موجود نیست یا به‌سختی در دسترس دامداران قرار می‌گیرد، در حالی که در بازار آزاد، قیمت ذرت به ۲۳ تا ۲۵ هزار تومان و سویای خوراک دام به بیش از ۳۰ هزار تومان رسیده است. همین افزایش قیمت نهاده‌ها فشار مضاعفی به دامداران وارد کرده و در نتیجه بهای گوشت قرمز نیز در بازار رو به افزایش گذاشته است. عالی با اشاره به فعالیت واسطه‌ها و دلالت در بازار گوشت و نهاده‌ها گفت: برخی فعالان صنعتی به‌ویژه در حوزه سوسیس و کالباس، دام‌های مولد را خریداری و در سردخانه‌ها ذخیره کرده‌اند که این روند نیز به التهاب بازار دامن زده است. مدیرعامل اتحادیه سراسری تعاونی‌های کشاورزی دامداران ایران، مشکل اصلی را ناشی از نبود برنامه‌ریزی و تدبیر کافی در وزارت جهاد کشاورزی دانست و افزود: طبق قانون، وزارتخانه باید برای ذخیره سازی نهاده‌های استراتژیک برنامه‌ریزی می‌کرد، به‌ویژه با توجه به شرایط منطقه و بحران‌های بین‌المللی، اما متأسفانه این اتفاق نیفتاد و همین مسئله دامداران را در شرایط دشوار قرار داده است. وی تصریح کرد: در کشور کمبود دام وجود ندارد و اگر نهاده‌ها به‌موقع تأمین شود، مشکلی برای خودکفایی نخواهیم داشت. اما واقعیت این است که نمی‌توان دام را با «هوا» نگه داشت. اگر دولت برنامه‌ریزی دقیقی برای واردات نهاده‌ها و همکاری با تشکلهای دامداری داشته باشد، امکان رسیدن به خودکفایی کامل در تولید گوشت قرمز وجود دارد. عالی در پایان با اشاره به راهکارهای پیشنهادی اتحادیه گفت: واردات و کشت علوفه‌های پاییزه مانند نخود علوفه‌ای می‌تواند بخشی از نیاز خوراک دام را تأمین کند، اما با وجود مکاتبات متعدد، تاکنون گوش شنوایی در وزارت جهاد کشاورزی برای اجرای این برنامه‌ها وجود نداشته است.

بارش‌ها یک‌سوم میانگین جهانی بحران کم‌آبی جدی‌تر شد

با وجود بارش‌هایی معادل تنها یک‌سوم متوسط جهانی، ایران در یکی از بحرانی‌ترین دوره‌های کم‌آبی دهه‌های اخیر قرار گرفته است. کاهش ۴۰ درصدی بارش‌ها، افت ۴۳ درصدی ورودی سدها و کسری ۱۴۹ میلیارد مترمکعبی منابع آب زیرزمینی، زنگ خطر جدی برای ۵۰شهر در ۲۴ استان کشور به صدا درآورده است؛ بحرانی که کارشناسان آن را نتیجه ترکیبی از تغییرات اقلیمی و ضعف حکمرانی آب می‌دانند. ایران در سال گذشته یکی از شدیدترین دوره‌های خشکسالی دهه‌های اخیر را پشت سر گذاشت و آثار آن همچنان ادامه دارد. طبق آمار رسمی، میزان بارش‌ها از مهرماه ۱۴۰۳ تاکنون به ۱۴۸.۴ میلی‌متر رسیده که در مقایسه با میانگین بلندمدت ۳۹ درصد و نسبت به سال آبی گذشته ۴۰ درصد کاهش نشان می‌دهد. این در حالی است که میانگین دمای کشور در پنج دهه گذشته حدود ۲.۷ درجه سانتی‌گراد افزایش یافته و این موضوع به تشدید تبخیر آب و افزایش تعرق گیاهان منجر شده است؛ عاملی که خود فشار بیشتری بر منابع آبی وارد می‌کند. به دنبال کاهش بارش‌ها و افزایش دما، منابع تجدیدپذیر آب کشور طی سه دهه اخیر به‌شدت تحلیل رفته است. بررسی‌ها نشان می‌دهد سرانه آب تجدیدپذیر ایران که در سال ۱۳۳۵ حدود ۶۸۵۸ مترمکعب برای هر نفر بود، در سال ۱۴۰۴ به حدود ۱۲۲۷ مترمکعب کاهش یافته است؛ کاهشی چشمگیر که ایران را به استانه تنش آبی می‌رساند. این روند کاهش‌ی بیاترگ فشار مضاعفی است که بر جمعیت، کشاورزی و اقتصاد کشور تحمیل می‌شود و لزوم مدیریت بهینه منابع را بیش از پیش آشکار می‌سازد. کاهش بارش و برداشت بی‌رویه از منابع آب زیرزمینی موجب شده است که ۴۲۷ دشت از مجموع ۶۰۹ دشت کشور در وضعیت ممنوعه یا ممنوعه بحرانی قرار بگیرند. این بدان معناست که سفره‌های آب زیرزمینی به‌طور گسترده در حال افت هستند و امکان جبران‌پذیری این کاهش در کوتاهمدت وجود ندارد. علاوه بر این، کسری مخازن تجمعی منابع آب زیرزمینی به حدود ۱۴۹ میلیارد مترمکعب رسیده است؛ رقمی که هر سال در حال افزایش بوده و پیامدهای جدی برای کشاورزی، صنعت و تأمین آب شرب دارد. افزایش دمای کشور نیز تشدیدکننده بحران است. متوسط دمای ایران طی ۵۰ سال گذشته ۲.۷ درجه سانتی‌گراد افزایش یافته و از حدود ۱۶۶ به ۱۹۳ درجه رسیده است. این افزایش دما موجب بالا رفتن تبخیر آب و تعرق گیاهان شده و در کنار کاهش بارش‌ها، ناترازی و کمبود منابع آبی را تشدید کرده است. طبق آخرین آمار بارش کشور حدود یک سوم متوسط بارش جهانی بوده و طی دهه‌های مختلف به طور مستمر کاهش یافته است. این کاهش در ۱۵ سال اخیر نسبت به متوسط دراز مدت حدود ۱۹ میلی متر است. جالب است بدانیم متوسط بارش کشور طی ۴ سال گذشته به میزان ۴۱ میلی متر معادل ۱۷ درصد نسبت به متوسط دراز مدت کاهش داشته است. همچنین طبق اعلام عیسی بزگزاده، سخنگوی صنعت آب از ابتدای سال آبی جاری تاکنون، مجموع ورودی آب به مخازن سدها حدود ۲۲.۷ میلیارد مترمکعب بوده که نسبت به سال گذشته کاهش ۴۳ درصدی را نشان می‌دهد. این افت شدید در ذخایر سدها در حالی رخ داده که تقاضا برای مصرف آب به‌ویژه در فصل گرم سال همچنان رو به افزایش است. به گفته وی حدود ۵۰ شهر در ۲۴ استان کشور هم‌اکنون با تنش آبی مواجه هستند و مدیریت منابع آب در این مناطق به یکی از دغدغه‌های اصلی دولت چهاردهم تبدیل شده است. کارشناسان معتقدند بحران کنونی نتیجه ترکیبی از عوامل اقلیمی و مدیریتی است و بدون اصلاح الگوی حکمرانی آب، راه‌حل پایدار دست‌یافتنی نخواهد بود. توسعه بازچرخانی فاضلاب، ارتقای بهره‌وری در بخش کشاورزی، کاهش برداشت از منابع زیرزمینی، سرمایه‌گذاری در پروژه‌های شیرین‌سازی آب و فرهنگ‌سازی برای صرفه‌جویی، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به مدیریت بحران کمک کند. در عین حال، نیاز فوری به تصمیم‌گیری‌های کلان و اولویت‌بندی پروژه‌های آبی وجود دارد تا با استفاده از ظرفیت بخش خصوصی و فناوری‌های نوین، تعادل میان عرضه و تقاضای آب برقرار شود.

آغاز به‌کار چهارمین دکل حفاری در میدان نفتی سپهر و جفیر

مجرى طرح توسعه میدان‌های سپهر و جفیر گفت: چهارمین دکل حفاری در طرح توسعه میدان‌های نفتی سپهر و جفیر با عنوان «مپنا_نور» عملیات خود را آغاز کرد تا روند اجرایی این پروژه ملی شتاب بیشتری بگیرد. عباس گودرزی ارجمند در حاشیه آئین آغاز به‌کار چهارمین دکل حفاری در این میدان‌ها با تأکید بر اهمیت تسریع در فرآیند حفاری برای رسیدن به اهداف تولید اظهار کرد: برای دستیابی به سقف تولید ۱۱۰ هزار بشکه در روز در پایان فاز دوم توسعه، حداقل به فعالیت ۶ دکل حفاری به‌صورت سالانه نیاز داریم. از این رو ورود دومین دکل حفاری شرکت مینا در سال ۱۴۰۴ گامی ضروری و حیاتی است. وی افزود: استقرار پیمانکاران جدید نه‌تنها به شتاب‌بخشی عملیات حفاری و تکمیل چاه‌ها کمک می‌کند، بلکه رقابت سازنده‌ای میان پیمانکاران فعال در منطقه غرب کارون ایجاد می‌کند که نتیجه آن ارتقای کیفی و کمتی فعالیت‌ها خواهد بود. بر اساس این گزارش، با نصب و راه‌اندازی نخستین دکل حفاری شرکت مپنا با عنوان دکل «مپنا نور - ۲»، تعداد دکل‌های فعال در میدان‌های سپهر و جفیر به چهار دستگاه رسید.

خشک شدن سد شاه قاسم یاسوج

سد شاه قاسم در یاسوج، مرکز استان کهگیلویه و بویراحمد و نزدیکی این شهر، به دلیل کاهش بارش‌ها در سال آبی جاری در استان، خشک شده است. ساخت این سد که از نوع خاکی و سرریز آن از نوع نیلوفری است، در سال ۱۳۷۵ به پایان رسید. حجم مخزن این سد که به نام یکی از امام‌زادگان یاسوج نامگذاری شده، ۱۰ میلیون متر مکعب است و روستاهای «علی‌آباد»، «چنارستان»، بخشی از «سرآبتاوه»، «موردراز» و چند روستای دیگر برای مصارف کشاورزی از آب این سد استفاده می‌کردند.

عکس: عیسی فتحی

صاحب امتیاز: فریور اسماعیل نژاد
مدیر مسئول: مهدی محمودی
سردبیر: ناصر قدیری
مدیر هنری: فرزاد درگاهی
مدیر سازمان شهرستانها: بتول پاکروان
سازمان شهرستانها: ۰۴۷۵۹۶-۰۲۱
سازمان آگهی‌ها: ۰۹۱۹۶۷۸۲۵۲

گرایش: اقتصادی-اجتماعی

عضو انجمن مدیران رسانه استان تهران

عضو تعاونی مطبوعات کشور

عضو انجمن نشریات ایران

نشانی: سپهرردی شمالی، بین بيشتی و هوبزه، پلاک ۰ ۴۵۶، واحد ۳
کدپستی: ۱۵۵۱۷۱۶۱۱۸
تلفن: ۰۴۷۵۹۶-۸۶
فکس: ۰۴۷۵۹۶-۸۶
لینوگرافی و چاپ : صمیم

www.ramzeghtesad.com

آدرس پست الکترونیک

www.ramzeghtesad.com

ISNA PHOTO

Isa Fathli

رئیس اتحادیه تولیدکنندگان محصولات معدنی:

افزایش هزینه‌های صادرات بامکانیسم ماشه؛ اما مشکل اصلی در داخل است

جدی پیش روی صنعتگران و تجار برای حضور موثر در بازار جهانی وجود داشته است. در درجه نخست آنکه تأمین ارز برای واردات با مشکلات جدی مواجه است. این محدودیت در حالی است که بخش اعظم ارز به مواد اولیه تولید، کالاهای واسطه‌ای و همچنین ماشین‌آلات موردنیاز صنعتگران اختصاص پیدا می‌کند. بنابراین چنانچه محدودیت‌های تأمین ارز واردکنندگان مرتفع شود، زمینه تاووم و توسعه تولید حتی با وجود دشوارتر شدن شرایط تحریمی وجود خواهد داشت. وی افزود: در ادامه از پیمان‌سپاری ارزی صادرکنندگان باید به عنوان چالش جدی دیگر پیش روی آن‌ها نام برد. در شرایطی که قیمت دلار در بازار رسمی و غیررسمی تفاوت قابل توجهی دارد، الزام به بازگشت ارز صادرکنندگان با قیمت بسیار ارزان، سیاست بسیار اشتباهی است. این سیاست در عمل به‌منزله جریمه صادرکنندگان خواهد بود و تولید آن‌ها را غیررقابت‌پذیر خواهد کرد. بنابراین در شرایط دشوار کنونی اصلاح سیاست پیمان‌سپاری ارزی راهکار اصلی تاووم تجارت خارجی کشور خواهد بود. رئیس اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان محصولات معدنی ایران در پایان تصریح کرد: با توجه به دشواری هرچه بیشتر صادرات و نیاز جدی کشور به ارزآوری، باید تمامی محدودیت‌های پیش روی تجارت خارجی حذف شود. به این معنی که مازاد نیاز هر محصولی که در کشور تولید می‌شود بدون وضع عوارض، امکان صادرات و فروش در بازار بین‌المللی را داشته باشد.

صحنه بین‌المللی مواجه بوده‌اند. ما در این سال‌ها امکان مبادله مستقیم بانکی با سایر کشورها را نداشته‌ایم و همین موضوع نیز عملاً به ارتقا هزینه مبادلات تجاری منجر شده است. در حال حاضر نیز بازگشت تحریم‌های سازمان ملل، عملاً فشار روانی جدی‌تری را به صنایع و تجار تحمیل خواهد کرد. این عضو اتاق بازرگانی ایران خاطرنشان کرد: علیرغم محدودیت‌های ناشی از تحریم و محدودیت در تعاملات جهانی، سیاست‌های داخلی ما به‌مراتب اثرگذارتر از شرایط تحریمی هستند. صنعت و تجارت ما در این سال‌ها به شدت از چالش‌ها و سیاست‌های داخلی به شکل منفی‌تری متاثر شده است. در حال حاضر امکان تغییر روندهای سیاسی و اقتصادی برای فعالان عرصه تولید و تجارت وجود ندارد. بنابراین فعالان عرصه تولید به‌خصوص در بخش معدن و صنایع معدنی باید روی کار خود متمرکز باشند. غرق‌ی تصریح کرد: همان‌طور که بارها تأکید شده ایران از ظرفیت ویژه‌ای برای توسعه بخش معدن و صنایع وابسته به آن برخوردار است. بنابراین در چنین بزنگاهی، چنانچه موانع داخلی مرتفع شود، امکان تولید و تاووم حضور در بازار رقابت جهانی وجود خواهد داشت. به این ترتیب مشکلات حاکم بر عرصه تولید و تجارت مرتفع خواهد شد. در این میان سیاست‌گذاران می‌توانند با رفع مشکلات و چالش‌های حاکم بر عرصه تولید و تجارت، به ارتقا تاب‌آوری صنعتگران در عرصه رقابت جهانی کمک کنند.

نایب رئیس کمیسیون معدن و صنایع معدنی اتاق بازرگانی ایران تأکید کرد: در این سال‌ها چالش‌های

ماشه با صادرات

سجاد غرق‌ی- رئیس اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان محصولات معدنی ایران -به بررسی آثار فعال شدن مکانیسم ماشه بر اقتصاد و تجارت کشور به‌ویژه در بخش معدن و صنایع معدنی پرداخته است.

وی با بیان اینکه ایران از ظرفیت ویژه‌ای برای توسعه معادن و صنایع معدنی برخوردار است، اظهار کرد: هر چند اعمال تحریم‌های طولانی مدت علیه اقتصاد کشور، مانع توسعه‌یافتگی این صنایع متناسب با ظرفیت‌های کشور شده است. به بیان دقیق‌تر باید ادعا کرد که تحریم بر قیمت تمام‌شده تولید و همچنین رقابت‌پذیری حضور یک محصول در بازار جهانی اثرگذار خواهد بود. غرق‌ی افزود: با فعال شدن مکانیسم ماشه علیه ایران و بازگشت دوباره تحریم‌های شورای امنیت علیه کشور، هزینه تولید و تجارت افزایش آشکار و قابل توجهی خواهد داشت. در همین حال صادرات ما دشوارتر و هزینه‌برتر خواهد شد. یعنی ما ناچاریم محصول صادراتی خود را با هزینه بالاتری روانه بازار صادراتی کنیم. طبعاً در چنین شرایطی از رقابت‌پذیری تولیدات ما در بازار جهانی کاسته خواهد شد. رئیس اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان محصولات معدنی ایران تأکید کرد: شرایط جدید مورد بحث بیش از آنکه به توقف تجارت ما منجر شود، زمینه ارتقا هزینه‌های تجاری را فراهم خواهد کرد. این چالش در شرایطی بر صنایع ما تحمیل می‌شود که تولیدکنندگان و تجار در تمامی سال‌های گذشته با تحریم و محدودیت حضور در

رئیس اتحادیه تولیدکنندگان و صادرکنندگان محصولات معدنی ایران با هشدار نسبت به آثار فعال شدن مکانیسم ماشه و بازگشت تحریم‌های شورای امنیت، معتقد است که هر چند فشارهای بین‌المللی هزینه تولید و تجارت را افزایش می‌دهد، اما سیاست‌ها و موانع داخلی بیش از تحریم‌ها بر صنعت و صادرات کشور اثر منفی گذاشته و رفع آن‌ها می‌تواند تاب‌آوری تولیدکنندگان را تضمین کند

بحث‌ها پیرامون اینکه مکانیسم ماشه به‌زودی فعال خواهد شد، نگرانی‌هایی را در میان فعالان عرصه تولید و تجارت به دنبال داشته است. بازگشت تحریم‌های شورای امنیت به‌منزله ارتقا هزینه مبادلات تجاری برای کشور خواهد بود. به این ترتیب حضور ایران در بازار تجارت جهانی دشوارتر خواهد شد. البته این پایان کار نیست؛ چراکه بسیاری از صنایع ایران با تکیه بر مزیت‌های صادراتی شکل گرفته و توسعه یافته‌اند؛ بنابراین تاووم تولید در بسیاری از صنایع منوط به حضور موفق در بازار جهانی است. هرچند نباید فراموش کرد که اقتصاد کشور در تمامی سالیان گذشته توانسته بر مشکلات ناشی از تحریم فائق آید. در همین حال فعالان عرصه صنعت و معدن بر اثر گذاری حداکثری چالش‌های داخلی در قیاس با مشکلات خارجی توافق نظر دارند. بر همین اساس نیز بر تسهیل شرایط سیاست‌گذاری از سوی تصمیم‌گیران داخلی در برهه حساس کنونی تأکید دارند.

تاب‌آوری در مقابل فعال‌سازی مکانیسم

توافق ایران و چین زیر سایه چالش بانکی؛ برنامه وزارت اقتصاد چیست؟

زمینه تصریح کرده است بدون اراده سیاسی مشخص از سوی چین و ایجاد یک نظام پرداخت مستقل، بانک مشترک روی کاغذ باقی می‌ماند. همکاری با روسیه موفق شد چون طرف مقابل هم به‌شدت زیر فشار تحریم بود.

او تأکید می‌کند بانک مشترک ایران و چین تنها زمانی ممکن است که چارچوب ضدتحریمی مشخص، مدل حقوقی پایدار و تضمین امنیت تراکنش برای هر دو طرف فراهم شود؛ این کار زمان‌بر است و نیازمند توافق در سطح عالی است.

محور «تسهیل زیرساخت‌های مالی و بانکی» نه‌تنها ستون فقرات اجرای توافق ۲۵ ساله ایران و چین است، بلکه موفقیت آن می‌تواند مبادلات اقتصادی دو کشور را از مسیرهای پرهزینه و پریریک فعلی خارج کند. اما بدون عبور از موانع تحریمی، اختلاف استانداردها و تردیدهای راهبردی پکن، این محور همچنان در مرحله طراحی باقی خواهد ماند. تجربه ایران و روسیه نشان می‌دهد که کلید موفقیت در این حوزه، ترکیب اراده سیاسی مشترک و زیرساخت فنی مستقل است.

کند، احتیاط می‌کند. این ریسک حتی در قالب تأسیس یک بانک کوچک نیز منتفی نمی‌شود. (۲) اختلاف استانداردهای نظارتی و فنی؛ چین بر پایه مقررات «بازل» و گزارش‌دهی مالی بین‌المللی عمل می‌کند، در حالی که نظام بانکی ایران به‌دلیل شرایط تحریمی و تفاوت‌های حقوقی، سازگاری کامل با این استانداردها ندارد. (۳) نبود توافق فنی بر سامانه پرداخت مشترک؛ برخلاف روسیه که با استفاده از سامانه SPFS امکان تسویه مستقیم روبل-ریال را فراهم کرد، ایران و چین هنوز سازوکار مشخصی برای استفاده از CIPS از یک سیستم بومی مشترک ایجاد نکرده‌اند. (۴) حساسیت‌های سیاسی پکن؛ چین سعی می‌کند تنش بانکی با آمریکا را به حداقل برساند و ایجاد بانک مشترک با ایران ممکن است پیام سیاسی منفی به واشنگتن مخابره کند.

چرایی نبود پیمان پولی دوجانبه ایران-چین

با وجود روابط گسترده تجاری، بخش عمده تراکنش‌های ایران و چین از طریق ارزهای واسطه‌ای صورت می‌گیرد. کارشناس می‌گویند پکن هنوز تمایلی ندارد استفاده گسترده از یوان را به کشورهایی با ریسک بالای تحریمی گسترش دهد. این در حالی است که در پیمان ایران-روسیه، هم انگیزه سیاسی و هم زیرساخت فنی لازم وجود داشت.

مقایسه با تجربه ایران-روسیه

همسویی در مقابله با تحریم‌ها؛ روسیه پس از تحریم‌های ۲۰۱۴ و تشدید آنها در ۲۰۲۲، قطع وابستگی به دلار را به‌عنوان اولویت راهبردی تعریف کرد.

زیرساخت پرداخت مستقل؛ استفاده از SPFS و اتصال آن به شبکه بانکی ایران، مسیر انتقال روبل-ریال را هموار کرد. کمتر بودن هزینه سیاسی؛ حجم تجارت روسیه با ایران نسبت به غرب محدود بود، بنابراین پذیرش ریسک بانکی برای مسکو آسان‌تر بود. حمیدرضا موسوی، کارشناس سیاست‌گذاری مالی، در گفتگویی در این